

ΠΑΡΝΑΣΣΙΣΜΟΣ

Λογοτεχνικό κίνημα στα μέσα του 19ου αι. και ειδικά στη δεκαετία 1866 – 1876

- Ξεκίνησε στο λογοτεχνικό περιοδικό του Παρισιού " Σύγχρονος Παρνασσός" (που αποτελούσε αναφορά στο ελληνικό βουνό Παρνασσός και την μυθολογική του υπόσταση ως κατοικία των Μουσών) και εξαπλώθηκε σε όλη την Ευρώπη.
- Αναπτύχθηκε σαν αντίδραση στη χρεοκοπία του ρομαντισμού και είναι ουσιαστικά μια αναβίωση του νεοκλασικισμού, δηλαδή του αισθητικού και καλλιτεχνικού κινήματος που αναπτύχθηκε στην δυτική Ευρώπη από την Αναγέννηση και μετά και πρέσβευε τη μίμηση των κλασικών προτύπων.
- Επηρέαστηκε από την αλματώδη ανάπτυξη των θετικών επιστημών που έλαβε χώρα στην δυτική Ευρώπη κατά τον 19ο αιώνα και, πολύ περισσότερο, από την καινούρια και αναπτυσσόμενη ταχύτατα επιστήμη της Αρχαιολογίας.
- Άντλησε τα περισσότερα θέματά του από τους Αρχαίους Έλληνες και τους Ρωμαίους, αλλά και από σκηνές της καθημερινής, κοινωνικής αλλά και ιστορικής πραγματικότητας
- επιδίωκαν την πιστότητα, τη ρεαλιστική αναπαράσταση και την απάθεια, σε αντίθεση με την υπερβολή συναισθημάτων του ρομαντισμού.
- Η πιστότητα στα ποιήματα επιτυγχάνεται με τις ακριβείς περιγραφές.
- Χαρακτηριστικό των ποιημάτων τους είναι η στατικότητα, γι' αυτό και παρομοιάζονται με ζωγραφικούς πίνακες.
- Μορφή: Ιδανικό της σχολής ήταν η τέλεια μορφολογική εμφάνιση και η ακριβολογία και η καλλιέργεια έντεχνων στροφικών συμπλεγμάτων γι' αυτό και προκρίνουν τη φόρμα του **σονέτου** .
- Ιδιαίτερο χαρακτηριστικό ήταν η επιδίωξη και χρήση της μοναδικής, ιδιαίτερης λέξης και η τάση για ρωμαλέο στίχο με πλούσια ομοιοκαταληξία.
- Χρήση εικόνων έντονων και εκρηκτικών, αλλά σε πλήρη ισορροπία μέσα στο κείμενο.
- Στην Ελλάδα παρνασσιακά ποιήματα έγραψαν ο **Παλαμάς**, ο **Δροσίνης**, ο **Βιζυηνός**, ο **Μαβίλης**, ο **Σικελιανός**, ο **Βάρναλης** και κυρίως ο **Γρυπάρης**, οι οποίοι και εξέφρασαν το πατριωτικό συναίσθημα και τη λατρεία του κλασικού. Οι ποιητές αυτοί φρόντιζαν ιδιαίτερα τη μορφή των στίχων τους και την ομοιοκαταληξία σεβόμενοι τους μετρικούς και στιχουργικούς κανόνες και ενδιαφερόμενοι υπερβολικά για τη μορφή.
- Οι Έλληνες παρνασσιστές δεν κατόρθωσαν να φτάσουν στην απάθεια , καθώς διατήρησαν μια αισθηματολογία, με την έννοια του υποκειμενισμού, απέναντι στα θέματα τους.
- Εισήγαγαν την απλότητα, την καθημερινότητα και την θέρμη , ενώ μετέπλασαν και κάποια ρομαντικά θέματα (αγάπη για πατρίδα, ποίηση προσωπικού χώρου, αγάπη για ζωή).